

сжщо тъй несправедливо, както въ първия случай да се оставятъ длъжниците да поематъ всичката разлика на курса. И тукъ, както при компенсационнитѣ бюра трѣбва държавата да направи нужното, да не се оставятъ да се разоряватъ невинни длъжници.

Подсекретаря Д-ръ Ивановъ прѣпоръчва като заключение на своя рефератъ слѣднитѣ принципи, които бюрото на камарата да има прѣдвидъ, когато се внесе законопроекта по уреждане на дълговетѣ:

1) Изработването на законопроекта за бюрото да стане съ съдѣйствието на Търговскитѣ Камари.

2) Въ състава на бюрото да бждатъ прѣдставени търговци дебитори и кредитори срѣщу странство.

3) Бюрото да изплаща вземанията на нашитѣ търговци уговорени въ чужда валута по курса на деня, когато бюрото на неприятелската държава е завѣрило нашето бюро съ съотвѣтната сума.

4) Държавата да поеме загубата произходяща отъ разликата на курсовѣтъ отъ прѣди войната и сега за дългове дължими отъ наши поданици.

5) Тази загуба държавата да може да покрива само съ компенсации за единъ и сжщи длъжникъ и то само срѣщу валутната печалба, но не и курсовата.

Алекси Маринковъ. Изказва благодарностъ къмъ Подсекретаря за реферата му. За подкрѣпление принципа легналъ въ резолюцията по дълговетѣ, азъ ще спомена слѣдния фактъ: когато прѣдставяхме баланса на фирмата ни въ Финансовото Министерство и прѣсметнахме дълга въ франкове, който имахме, по дневния курсъ, Министерството на Финанситѣ ни отговори, че не трѣбва да се взема сегашния курсъ, а курса отъ прѣди войната. Тоя фактъ създава единъ прецедентъ, който иде да подкрѣпи резолюцията на подсекретаря.

Прѣдседателя Г. Д. Жечковъ. Съобщава, че е постъпило въ бюрото слѣдното заявление (чете заявлението на Жечкова за даването му оставка отъ членъ на бюрото по болезнени причини).

Г-да Маринковъ, Иотовъ, Топаловъ, поканватъ г. Жечкова да продължава и въ бждаще да заема тоя